

PARIS 2024

Més metalls d'influència catalana

Nord-catalans, valencians i balears que han aconseguit medalles en els Jocs

BARÇA

Sergi Roberto, un exemple

Comiat emotiu del reusenc després d'onze temporades en el primer equip del Barça

0,5 EUROS

L'ESPORTIU

INFORMACIÓ, OPINIÓ I ANÀLISI

SUCCESSOR D'EL 9

“ARRIBO PER GUANYAR-ME EL LLOC”

Rebut amb entusiasme en el Girona, el bentornat Oriol Romeu es fixa l'objectiu de recuperar el seu futbol i fer una aportació notable al bloc de Míchel

EFE / DAVID BORRAT

ROGER FRIGOLA **ENGINEER DEL TEAM NEW ZEALAND (COPA AMÈRICA)**

“Cada regata és una partida d'escacs”

GIRONA

Ampliació fins al 2027

El defensa Arnau Martínez signa per dos anys addicionals

Un segon capítol

EXPERIÈNCIA • El migcampista català torna a Girona per aportar maduresa i coneixement en un any històric **FEINA** • Romeu és conscient que s'haurà de guanyar els minuts

Arnau Madrià
GIRONA

Oriol Romeu ha tornat a vestir la samarreta del Girona després d'un any en el FC Barcelona, gràcies a una cessió que s'estendrà fins al final de la temporada. El migcampista va ser rebut amb entusiasme per part del president del club, Delfi Geli, i del director esportiu, Quique Cárcel. Aquest últim va destacar la importància del retorn de Romeu, assenyalant: "És un jugador que ens ha ajudat molt en temporades anteriors, tant dins com fora del camp. Estem molt contents que torni per contribuir a aquest projecte tan bonic que tenim aquest any." Cárcel també va subratllar que la seva arribada és fonamental per compensar les baixes significatives que ha patit l'equip i va confirmar que el Barça ha aplicat una clàusula de la por pel futbolista faldut: "La podríem trencar, però tindria un cost massa elevat per al club."

El discurs d'Oriol Romeu
Romeu va comparèixer a la sala de premsa de Montilivi encara amb una petita gasa a la cella després dels punts que va haver de rebre al Vitality Stadium de Bournemouth. L'ulldesconenc va explicar les raons del seu retorn, afirmant que, després de valorar la temporada passada i comparar els pros i els contras, va decidir que la millor opció per a ell era tornar a gaudir del futbol a Montilivi. "Volia tornar a un lloc on sabia que podia aportar molt a l'equip", va dir el migcampista, que es va mostrar optimista amb la seva reincorporació.

Pel que fa a l'exigència que pot suposar la comparació amb la temporada passada, Romeu va de-

mostrar cautela, destacant que l'equip ha de créixer a partir del primer partit contra el Betis. Segons el faldut, és important que l'*staff* i la plantilla treballin conjuntament per mantenir la il·lusió i el bon rendiment de l'equip. A més, va comentar que aquest cop ha pogut completar una pretemporada fins al final, la qual cosa li ha permès començar amb bones sensacions. "Conec el *mister* i les seves idees, i he intentat absorbir-les el més ràpidament possible per ajudar tàcticament i posicionalment l'equip", va afegir-hi.

Romeu també va destacar l'evolució del Girona des de la seva primera etapa en el club. Tot i que la filosofia de l'equip s'ha mantingut intacta, el jugador ha notat millores en les infraestructures, fet que considera molt positiu. A més, el fet de conèixer l'entrenador, Michel, ha facilitat la seva adaptació en el grup. "Saber que el mètode de joc i la manera de plantejar les coses no variaran gaire fa que la meua integració dins el grup sigui més fàcil", va comentar.

Un dels moments més curiosos de la seva presentació va ser quan Romeu va parlar del seu retorn a Montilivi la temporada passada amb la samarreta del Barça i que els blaugrana van caure derrotats en els dos partits de lliga contra els gironins. "Vaig tenir sentiments contradictoris en aquell moment, ja que, tot i estar content de veure els meus antics companys gaudir, competia amb un altre club i havia de fer la meua feina i estava trist, és clar", va admetre el migcampista.

Un club diferent?

Pel que fa al creixement del Girona, Romeu va de-

Oriol Romeu, ahir, a la sala de premsa de Montilivi ■ D. BORRAT / EFE

Construint de nou

El migcampista diu que és clau recuperar peces per créixer en la lliga

tacar l'ambició del club de seguir millorant cada dia, una mentalitat que ell comparteix plenament. A més, va ressaltar que la seva tornada es deu també a la compatibilitat de valors entre ell i el club, afirmant que comparteixen maneres de pensar similars. Va destacar les figures de Mí-

Fàcil d'entendre's

La relació amb Michel i Cárcel facilita la ràpida entesa entre el jugador i el club

chel i Cárcel, pilars importants i que tenen una gran relació professional i personal amb Romeu. Tot i les baixes importants que ha patit l'equip, Romeu es va mostrar optimista, destacant la capacitat del club per refer-se i continuar creixent. També va expressar el seu de-

Competitivitat

Oriol Romeu afronta el repte de guanyar-se el lloc en un Girona reforçat

sig de fer una gran temporada, afirmant que vol millorar i afrontar els moments complicats amb la maduresa que ha adquirit amb els anys. "Tan sols tinc al cap que el Girona fa ci una temporada de l'hòstia", va dir. El migcampista sap que haurà de guanyar-se el lloc en un equip

que ha evolucionat molt, però es mostra decidit a seguir creixent i millorant. "Arribo per guanyar-me el lloc", va dir tot fent èmfasi que aquest curs ja no és el mateix que el primer a Girona, en què es veia més titular. Amb aquestes declaracions, Romeu es posa el vestit de treball per a la plantilla de Michel en un curs ple de novetats i amb la cirereta de poder jugar la Champions. Un fet històric. De ben segur, Romeu, qui ha guanyat la Champions amb el Chelsea, també serà un pilar fonamental per aportar experiència quan les coses no vagin del tot bé. ■

Olot a Girona

Les reaccions

“Volia tornar a un lloc on sabia que podia aportar molt a l'equip. Conec el ‘mister’ i les seves idees, i he intentat absorbir-les el més ràpid possible”

“Saber que el mètode de joc i la manera de plantejar les coses no variaran gaire fa que la meva integració dins el grup sigui més fàcil”

“Tan sols tinc al cap que el Girona faci una temporada de l'hòstia, i ajudar Míchel amb el que faci falta”

Oriol Romeu
JUGADOR DEL GIRONA

“Romeu és un futbolista que ens va ajudar molt en la temporada que va estar aquí; tant dins com fora del camp ha sigut important per a l'equip”

“El Barça va posar una clàusula de la por; la podríem trencar, però seria un cost econòmic massa elevat per al club”

Quique Cárcel
DIRECTOR ESPORTIU DEL GIRONA

Arnau, renovat fins al 2027

El Girona FC va confirmar ahir la renovació d'Arnau Martínez, que seguirà formant part del club durant dues temporades addicionals, fins al juny del 2027. Amb aquest acord, el jove defensa de 21 anys prolonga la seva vinculació amb l'entitat gironina, on ha crescut i s'ha consolidat com un dels pilars de l'equip.

Arnau va arribar al Girona l'estiu del 2018 per integrar-se en el cadet A i, des d'aleshores, ha experimentat un ascens meteòric a través de les categories inferiors del club. El seu debut amb el primer equip es va produir el 17 de desembre del 2020, quan, amb només 17 anys, va disputar el seu primer partit oficial en un duel de copa del Rei contra la Gimnàstica Segoviana.

En les últimes temporades, Arnau Martínez ha acumulat un total de 123 partits amb la samarreta del Girona, 54 dels quals han estat en la màxima categoria del futbol espanyol. A més, ha aconseguit marcar sis gols, tres dels quals a pri-

Arnau Martínez, a Newcastle la setmana passada ■ G.F.C.

mera divisió, demostrant així la seva capacitat tant en defensa com en atac.

Arnau Martínez va marcar el seu primer gol com a professional el 9 de maig del 2021 en un partit contra la UD Logroñés, un moment important en la seva carrera. No obstant això, el seu gol més icònic va arribar el 19 de juny del 2022, quan va anotar el tercer gol en la final del play-off d'ascens a primera contra el Tenerife, que va assegurar el triomf del

Girona i va ser clau per al retorn de l'equip a la màxima categoria del futbol espanyol, fet que el va convertir en un dels moments més memorables per a l'afició i per al mateix jugador. La renovació d'Arnau Martínez s'ha cuit a foc lent, i és que el jugador també ha viscut un canvi de representants en els últims mesos. Finalment, club i jugador han arribat a un acord que reforçarà la vinculació que tenen. ■

BREUS

SEGONA DIVISIÓ FEF

Gonpi, el desè a Olot. La UE Olot va anunciar ahir l'arribada d'Óscar Gonzalez Piera, conegut com a Gonpi, com a desena incorporació per a la temporada actual. L'extrem dret de 23 anys del Maresme arriba al club olotí després de destacar per la seva verticalitat i desequilibri, un tret important per als de Pedro Dólera. ■

SUPERCOPA

Real Madrid i Atalanta, pel títol. El campió de la Champions League i el de l'Europa League es veuen les cares avui (21 h, Movistar Liga de Campeones) a Varsòvia en la final de la supercopa d'Europa. El matx representarà el debut de Kylian Mbappé amb la samarreta del Real Madrid. ■

BARÇA

Julián, traspasat. El Barça va oficialitzar ahir el traspàs de Julián Araujo al Bournemouth per 10 milions d'euros, després de no haver debutat en partit oficial amb el club. Arribat fa un any i mig, Araujo va jugar cedit a Las Palmas la temporada passada, però no va convèncer Hansi Flick. La seva sortida se suma a les de Romeu i Sergi Roberto, amb altres traspassos encara esperats abans del tancament del mercat, com ara els de Vitor Roque, Lenglet, Ansu, i Álex Valle. ■

NOU TOYOTA YARIS HYBRID

DISSENYAT PER A LA CIUTAT.
PREPARAT PER A TOT I MÉS

TOYOTA JAPAND 21
www.japand21.toyota.es

C. Antoni Barnés i Gultresa 8, 17005 GIRONA
Tel.: 972 476 406

Av. Europa 50, 17300 BLANES
Tel.: 972 358 302

Emissions CO₂ (g/km): 85 - 116. (WLTP). Consum mitjà (l/100 km): 3,8 - 5,1 (WLTP). * Consulteu condicions a www.toyota.es

FINA A
15 ANYS DE
GARANTIA*
TOYOTA RELAX

L'adeu d'un culer de bressol

CASA • Sergi Roberto s'acomiada del club de la seva vida després de 18 anys en el Barça **CAPITÀ** • Marxa com a primer capità blaugrana, amb més de 370 partits jugats i 25 títols

Adrià Tella
BARCELONA

No és fàcil dir adeu després de 18 anys en un club. Sergi Roberto ha complert la majoria d'edat en el Barça, i ahir va acomiadar-se entre llàgrimes del que ha estat casa seva des dels 14 anys. El de Reus posa punt final a la seva etapa com a futbolista blaugrana, però va deixar clar que està convençut que "els camins es tornaran a trobar". "Me'n vaig molt feliç i orgullós, ho he donat tot; el Barça és i serà sempre el club de la meua vida", va recalcar un Roberto emocionat.

L'Auditori 1899 es va omplir de família, amics, directius i companys per fer costat al fins ara capità del Barça en el seu comiat. No tan sols futbolistes de l'actual plantilla hi van voler ser presents, també emblemes com Xavi, Puyol i Piqué. Sergi Roberto es va desfer durant el seu discurs, repassant aquestes quasi dues dècades en el Barça i, sobretot, quan va parlar de la seva família. Va voler agrair als seus pares i a la parella el suport constant tots aquests anys, assegurant

Les reaccions

"Me'n vaig feliç i orgullós, ho he donat tot. El Barça és i serà sempre el club de la meua vida. Els camins es tornaran a trobar"

"La Masia és el cor del club. Els joves han de tenir paciència i treballar; del Barça, te n'han de fer fora"

Sergi Roberto

"Ets història del Barça, Sergi, un símbol i un exemple a seguir pels joves jugadors del planter. Formes part d'aquest escut"

"Només tinc paraules d'agraïment pel teu compromís amb el club. El Barça és casa teua, ho serà sempre"

Joan Laporta

que han estat fonamentals.

Tot va arrencar a la Masia. Sergi Roberto va arribar al club als 14 anys, procedent del Nàstic de Tarragona, i als 16 va començar a viure-hi. "Hi vaig passar els millors anys de la meua vida", assegura el del Baix Camp. Roberto és un model a seguir pels joves del planter. Li ho va deixar clar el president del Barça: "Ets un exemple a seguir del que és un jugador de la Masia." Pel reusenc, "la Masia és el cor del club". Va destacar que hi ha jugadors increïbles i, basant-se en la seva experiència,

els va recomanar tenir molta paciència. "Del Barça, te n'han de fer fora; si el seu somni és jugar en el primer equip del Barça, que lluitin i treballin, les oportunitats acaben arribant", va sentenciar.

Joan Laporta va desfer-se en elogis cap al futbolista en la seva intervenció: "Ets història del Barça. Sergi, un símbol del Barça. Només tinc paraules d'agraïment pel teu compromís amb el club. El Barça és casa teua, ho serà sempre, formes part d'aquest escut. Sempre et tindrem al cor", va cloure el

Sergi Roberto i Joan Laporta en l'acte d'ahir ■ EFE

president, també visiblement emocionat.

Divuit temporades en el club, onze en el primer equip, 373 partits i 25 títols és el palmarès de Sergi Roberto en el Barça. Una trajectòria admirable i incontestable que ha tancat sent el darrer primer capità de la plantilla. "És una de les coses més importants de la meua carrera. És un honor i un orgull, ho he intentat fer de la millor manera", va dir el futbolista, que assegura que "queda ara en bones mans, les del Marc (Ter Stegen)".

Roberto va voler mostrar

també el seu agraïment a tots els companys que ha tingut, així com a tots els treballadors del club i del cos tècnic que l'han acompanyat durant tots aquests anys. No es va oblidar de l'afició. "M'hauria agradat poder acomiadar-me al camp, però que sapigüeu que estaré eternament agraït per tot el vostre suport. Us portaré sempre al cor." Aquestes van ser les seves paraules directes a tots els blaugrana.

Tot i haver-ne viscut de tots els colors al llarg d'aquesta extensa etapa en

el Barça, el de Reus va mullar-se a triar un moment: "N'hi ha molts d'especials, però el debut amb el primer equip del Barça és complir el somni de nen. Diria que aquell dia és el més important de la meua carrera." També va parlar dels seus gols amb el primer equip, recorda amb estima el primer al Camp Nou o contra el Madrid, però, evidentment, en un lloc especial hi ha el de la remuntada al PSG. "El recordaré tota la vida i crec que és un dels grans moments viscuts pels aficionats del Barça." ■

El Govern actualitza i reformula les ajudes i les subvencions pel sector esportiu, generant un important canvi de cicle

Que l'esport català demanava un canvi de funcionament era un clam reiterat de tot el sector. Per això, des d'Esportcat-Generalitat de Catalunya, del 2021 fins a l'actualitat, s'ha dut a terme reunions amb tots i cadascun dels actors de l'esport de casa nostra per conèixer les necessitats reals que reclamaven. Dit i fet. El Govern ha escoltat i ha actuat. Durant aquesta legislatura, federacions i consells han rebut l'import més alt que l'executiu ha destinat els últims 15 anys a aquest tipus d'entitats, un total de 15 milions d'euros.

Així mateix, una de les actualitzacions més importants que s'ha fet realitat és que, per primera vegada, s'ha publicat la subvenció d'una temporada just abans que aquesta comenci i no al final, un procediment habitual fins ara. D'aquesta manera, les entitats poden pensar a llarg termini i, així, tenen més marge de planificació, gestió i organització per donar millor servei als seus esportistes i afiliats. Més estabilitat i més planificació.

S'INCREMENTA MÉS D'UN 13% L'AJUT PER DESPLEGAR PROGRAMES D'ESPORT ESCOLAR

Per al desenvolupament dels programes d'esport escolar (Jocs Esportius Escolars de Catalunya i Pla Català d'Esport a l'Escola) i la gestió dels consells esportius, la subvenció s'ha publicat de manera anticipada i passa de 5,3 milions d'euros a 6 milions d'euros.

Per tant, el Govern ha donat resposta a una demanda de fa molts anys que no havia estat escoltada abans: rebre el finançament a l'inici de la temporada.

+
13%

ES MULTIPLICA PER 8 L'AJUT A CLUBS ESPORTIUS: 6 MILIONS D'EUROS PER LA PRESENT TEMPORADA

Esportcat ha multiplicat per 8 la dotació pressupostària de la subvenció a clubs esportius respecte a la convocatòria publicada el 2021, un increment que arriba fins als 6 milions d'euros. D'aquesta manera, l'ajut augmenta 1,5 milions respecte a la convocatòria anterior, la del 2023.

Així mateix, l'altra gran novetat de la subvenció és que la convocatòria s'ha realitzat de manera anticipada, una millora que permet que, per primera vegada, les entitats rebin, durant la temporada en curs, els ajuts.

6
MILIONS EUROS
2024 / CLUBS

6 M€
FEDERACIONS
LEGISLATURA
ACTUAL

4,5 M€
FEDERACIONS
LEGISLATURA
ACTUAL

3 M€
FEDERACIONS
LEGISLATURA
ACTUAL

APORTACIÓ ORDINÀRIA A LES FEDERACIONS

- ✓ 2020 > 9.500.000€
- ✓ 2021 > 3.950.000€
(es va sumar una partida extraordinària per pal·liar els efectes de la Covid-19)
- ✓ 2022-23 i 2023-24 i 2023 > 14.250.000€

CLUBS
LEGISLATURA
ACTUAL

28,5 M€
14,25 M€
x2

CANVI DE
CICLE

DOTACIÓ ECONÒMICA ALS CLUBS

- ✓ 2021 > 750.000 €
- ✓ 2022 > 3 milions d'€
- ✓ 2023 > 4,5 milions d'€
- ✓ 2024 > 6 milions d'€

Roger Frigola ENGINEYER D'OPTIMITZACIÓ DE L'EMIRATES TEAM NEW ZEALAND

“Aquí l'onada és més gran que a Auckland i les Bermudes”

COPA AMÈRICA • “A l'hora de navegar a Barcelona s'ha de tenir en compte aquest factor perquè pot interferir en el vol dels AC75” **INNOVACIÓ** • “Aquests velers són els més ràpids en contra del vent i cada regata serà una partida d'escacs”

Xavier Agustí
BARCELONA

Roger Frigola, enginyer barceloní de 42 anys, és un dels cervells de l'Emirates Team New Zealand, guanyador de les dues últimes edicions de la copa Amèrica i defensor del títol a Barcelona. És doctorat en *machine learning* (una aplicació dins de la intel·ligència artificial que permet a les màquines aprendre la millor manera de procedir) per la Universitat de Cambridge. Abans havia estudiat enginyeria industrial a la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) i aeronàutica a la Universitat de Tolosa. Frigola va fer el salt al món de la vela després d'una important trajectòria en diversos equips de la Fórmula 1, passant per les files de McLaren (2007-2011), Ferrari (2012) i Red Bull Racing Team (2013-2014). Dos mons en què impera la competitivitat, la innovació i la tecnologia. Amb un currículum brillant, l'enginyer català té el repte de mantenir l'hegemonia de l'equip neozelandès i adaptar l'AC75 The Rehtai a les característiques del camp de regates de Barcelona. El primer test seran les proves preliminars, a partir del 22 d'agost.

Quina és la seva feina com a enginyer d'optimització?

Em dedico a l'optimització matemàtica dels vaixells. Els primers anys abans de la copa et dediques bàsicament a fer el disseny de l'embarcació i, a partir d'aquí, la feina és trobar la millor manera perquè navegui ràpid. Treballem amb el càlcul de l'aerodinàmica i hidrodinàmica, o fins i tot de simulació de VPP (predicció de velocitat), i busquem les eines que ens permetin optimitzar millor l'embarcació.

Després d'haver guanyat a les Bermudes i a Auckland, quin és el gran repte a l'hora de navegar a Barcelona?

Aquí potencialment hi ha una onada una mica més gran que allà on s'han fet les dues últimes

Roger Frigola, durant un acte del Team New Zealand, el defensor del títol de la copa Amèrica a Barcelona ■ CEDIDA

edicions de la copa Amèrica, que eren zones més protegides geogràficament. Aquí a l'octubre ens podem trobar amb onades de més d'un metre. Els vaixells ja els hem provat amb aquestes onades i funcionen, però s'ha de tenir en compte, perquè la navegació serà diferent. Aquests vaixells volen [ho fan a través del *foil*, les hidroailes], i com que l'onada suposa una interferència és més fàcil tocar l'aigua amb el casc.

Com va ser la seva arribada al Team New Zealand?

Va ser el 2014, quan jo era a Anglaterra fent un doctorat en intel·ligència artificial a Cambridge i treballant a la Fórmula 1. Vaig rebre un correu del que era director tècnic en aquell moment. Em proposava que els ajudés en el tema dels sistemes

de control de vol. La proposta tenia molt bona pinta. Vaig anar cap allà tres mesos, la cosa va anar bé i aquí continuo. Ara passo més temps a l'oficina amb els ordinadors, intentant que els vaixells puguin anar més ràpids, però en la primera copa em dedicava més als sistemes de control de vol i sortia a navegar. Teníem un sistema semiautomàtic per controlar l'altura a la qual vola el vaixell. Amb el canvi de normativa, aquests sistemes de control de vol són cent per cent manuals. De cara al 2021 ja em vaig dedicar més o menys al que faig ara.

S'acostuma a dir que la copa Amèrica és com la Fórmula 1 de la vela. És realment així?

Té moltes similituds, però la diferència més gran és que aquí l'equip és bastant més petit que

el d'F1. És pràcticament una desena part i, per tant, et toca fer molta més feina, a part que ets una mica menys especialitzat. Cada persona en la copa Amèrica és com si fos un grup de deu en l'F1. En clau de tecnologia és molt similar. Són esports en què intentes sempre anar al límit. També hi ha molt de secretisme. Hi ha molta innovació i no vols que els avenços te'ls descobreixin abans d'hora, que quan ho vegis ja sigui massa tard per copiar-ho.

A títol personal, el fet que la copa Amèrica sigui a Barcelona és un avantatge o té més pressió?

Fa anys que visc a cavall de Barcelona i Nova Zelanda, i ara se'm fa estrany estar treballant amb l'equip i anar-me'n a casa amb la família. Però, a part d'això, no hi ha cap més avantatge

perquè els navegants són tan bons que surten un dia i ja entren més el camp de regates que jo que soc aquí de tota la vida. I pel que fa a la pressió, no m'influeix. El que importa és guanyar la copa sigui on sigui. És un trofeu internacional.

Per l'èxit de la competició, com repartiria els percentatges entre els navegants i els enginyers?

50 a 50, així ningú s'enfada. La realitat és que si falla un dels dos aspectes no es pot guanyar. Les dues parts són molt importants.

I com es contraresta si l'altra embarcació és més ràpida?

Navegant millor pots reduir aquesta diferència. Tots els regatistes són molt bons, hi ha molt nivell, però es tracta d'un esport molt tàctic. Cada regata és una partida d'escacs i l'has de jugar bé. No tot és la velocitat pura. Com més nivell, millor pots avaluar la partida.

Els AC75 de la copa Amèrica són les embarcacions més ràpides que hi ha en el sector de la vela?

Hi ha embarcacions de vela específiques per batre rècords de velocitat, però no poden funcionar amb poc vent. Aquests AC75 són els més ràpids navegant contra el vent. Aquests vaixells naveguen quatre vegades la velocitat del vent i poden anar a una velocitat enorme remuntant el vent. Poden navegar bé en qualsevol direcció, aquesta és la gràcia. Poden superar els 50 nusos, vam arribar fins als 100 km/h. I en clau de tecnologia, hi ha una feinada i un refinament enormes.

Ja som a pocs dies de les regates preliminars. Quines sensacions tenen?

Doncs que fa tres anys que ens preparam per a aquesta competició i som a les portes de l'examen final. La regata prèvia serà com un escalfament per a tots, entrar a l'aigua i veure una mica com van les coses. Aquest és l'objectiu principal. ■

Amb l'accent més obert

PARÍS 2024 • Recull de medalles nord-catalanes, amb Theo Forner (rugbi 7) i Dany Dann ("breaking"), i dels Països Catalans **TÈCNICS** • Anna Tarrés, or (Xina), i Andrea Fuentes, plata (EUA), en artística, i Jordi Ribera (Espanya), bronze en handbol

Joan Martí
BARCELONA

La llista d'èxits de l'esport català a París 2024 més enllà de la participació en les tres medalles d'or en vela (49er), futbol masculí i waterpolo masculí, i de les quatre de bronze conquerides pel centenar d'esportistes del país, és pot eixamplar més enllà de les llistes de medalles oficials posant el focus en els podis dels atletes de la Catalunya del Nord, el País Valencià i les Illes Balears o que hagin estat formats en l'esport català.

El jugador de rugbi a 7 Theo Forner, per exemple, va aconseguir la medalla d'or amb França, que es va imposar a Fiji (28-7) en un estadi de Saint Denis ple. Forner, nascut al l'Espirà de l'Agli (Rosselló) el 2001, juga en la USAP de Perpinyà, com dos companys més que també s'han endut l'or: Jean-Pascal Barraque i Jefferson-Lee Joseph. Forner, de 22 anys, ve d'una família amb lligams en el rugbi i va créixer a l'acadèmia de la USAP fins a arribar al primer equip.

També ha fet història el perpinyanenc Dany Dann, que es va penjar la medalla de plata en el debut olímpic del *breaking* en un escenari idíl·lic com la plaça de la Concòrdia. El reputat B-Boy de 34 anys té l'honor de ser el primer francès i també òbviament el primer nord-català que es penja una medalla en la disciplina. Dann, que va néixer a la Guaiana francesa (Saint-Laurent-du-Maroni, 1988), té un estil fluid i ha participat en algunes de les batalles més prestigioses del món del *breakdance* com la Red Bull BC One. Dann és doble campió de França, campió d'Europa el 2022 i antic número u mundial.

En l'imaginari de l'esport nord-català, cal subratllar el mític Martin Fourcade (Ceret, 1988). La jugadora de rugbi a 7 de la selecció francesa Fanny Hortala (Perpinyà, 1986) i el pivot del Barça i de la selecció gala Ludovic Fàbregas (Banyuls de la Marenda, 1996) són els dos atletes del Ros-

Dany Dann, a l'esquerra del podi. Tarrés amb le seves nedadores. L'equip de rugbi a 7 francès i Pau Etzaniz ■ EFE/EPA/ TERESA SUÁREZ / ALI HAIDER / LAVANDEIRA JR

selló que van assaborir una medalla a Tòquio 2020, però les set medalles en els Jocs d'hivern –plata a Vancouver 2010, dues d'or i una de plata a Sotxi 2014 i tres d'or a Pyeongchang 2018– avalen i subratllen l'excel·lent trajectòria de Fourcade en biatló. L'esportista del Vallespir es va retirar de l'esquí el 2020 amb 31 anys. En la natació també va deixar empremta la musculatura infinita de Frédérik Bousquet (Perpinyà, 1981), plata a Pequín amb el 4x100 lliure francès i que va ser plusmarquista mundial dels 50 m lliure amb 20.94.

Pau Etzaniz

Un dels casos singulars que ha provocat més contrastos d'opinions quant a

la pertinença és el del piragüista Pau Etzaniz, bronze en K-1 eslàlom contra tot pronòstic perquè havia estat dotzè en la fase de classificació. Etzaniz va néixer a Sant Sebastià però parla català perquè quan tenia un any els seus pares es van desplaçar a la Seu d'Urgell. El fet d'haver tornat a viure al País Basc l'ha exclòs de la sèrie oficial de catalans als Jocs. Sigui com vulgui, és indiscutible que ha estat format en el marc de l'esport català.

Països Catalans

Sara Sorribes (Vall d'Uixò, 1996) parla valencià i va guanyar la medalla de bronze en tennis en la modalitat de dobles al costat de Cristina Bucsa, tennis-

ta nascuda a Moldàvia amb nacionalitat espanyola amb la qual havia guanyat el WTA 1.000 de Madrid. Sorribes va ser, el maig de 2017, la número 17 del món en el rànquing WTA individual, la seva millor classificació. Un altre cas és el de la veterana base valenciana Sandra Ygueravide, plata en el bàsquet 3x3, modalitat en què és una mestra. Ygueravide, a més, forma part de l'Uni Girona. Seguint amb el fil dels Països Catalans, hi trobem el jugador del Girona Abel Ruiz (Almussafes, 2000), or en futbol, i la jugadora de bàsquet 3x3 Vega Gimeno (València, 1991). El botí dels esportistes balears estat de tres medalles. Juana Camilió (Mar del

Plata, 1999) també va formar part de l'equip de bàsquet 3x3; el piragüista de Cala d'Or Marcus Cooper (Oxford, 1994), el banderer de l'equip espanyol, va ser company del català Saül Craviotto en el K4 500 m de piragüisme que es va penjar el bronze i Joan Antoni Moreno (Palma, 2000), bronze en el C2 500 m de piragüisme.

Els tècnics catalans

L'accent també el trobem en casos de tècnics del país en diferents seleccions. Quatre d'ells es van penjar medalla conquerint el somni olímpic. De fet, la festassa catalana en la competició de grups de natació artística va ser total. Or per a l'entrenadora Anna Tarrés amb la Xina, pla-

ta d'Andrea Fuentes dirigint l'equip dels Estats Units i bronze d'Espanya amb quatre catalanes –Iris Tió, Txell Mas, Paula Ramírez i Meritxell Ferré–, i dues ajudants de la japonesa Mayuko Fujiki, les granollerines Cecilia Jiménez i Judit Requena. Tarrés, en qualitat de tècnic –amb la col·laboració del músic Arnau Vilà, amb el qual ja havia treballat amb Israel i Ucraïna–, i Fuentes, nedant, havien contribuït als èxits espanyols. Esther Jaumà va guanyar el bronze dirigint el duet tècnic dels Països Baixos. El sarrianenc Jordi Ribera, bronze en handbol amb la selecció espanyola –quatre catalans–, per la seva banda, continua acumulant èxits. ■

L'ESCAPADA

Macià Serra

Geopolítica olímpica

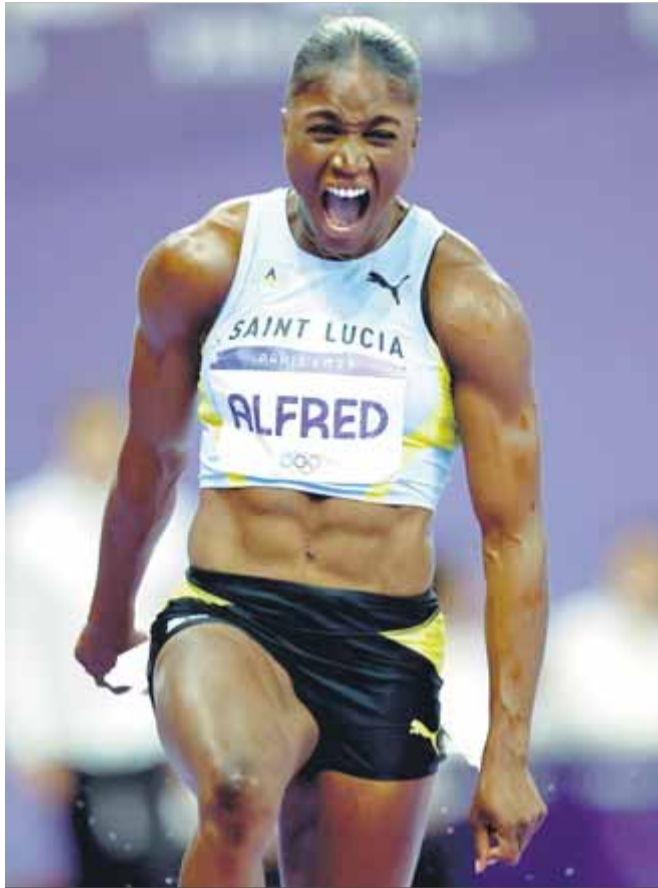
Ara que s'han acabat els Jocs Olímpics i qualsevol cosa que surti a la televisió és més avorrida que un combat de lluita lliure, una cursa d'atletisme o un partit de tennis de taula, és fàcil deixar-se endur per la nostàlgia i la melancolia tot sospirant pels quatre anys que falten fins a Los Angeles. Per abstractre'ns podem repassar fotografies icòniques, recordar moments èpics o llegir històries insòlites. O podem fer un cop d'ull al medaller cercant alguna curiositat.

Tot i les declaracions grandiloqüents dels responsables del COE abans dels Jocs, Espanya ha aconseguit una discreta 15a posició, amb 18 metalls, 5 dels quals són d'or. Al cim del medaller hi trobem els dos estats més poderosos del món actual, tots dos amb 40 medalles d'or: els EUA i la Xina. Els vencedors són els americans perquè han obtingut moltes més medalles de plata i de bronze. Si bé els EUA són més rics que la Xina, hi ha gairebé 3 xinesos per cada nord-americà.

El tercer lloc és per al Japó, on hi viuen més de 100 milions de persones, és ric i a més ve amb l'embranchida d'haver celebrat els Jocs a Tòquio. I ja sabem que quan un país acull els Jocs fa un esforç (econòmic i d'altres tipus) ingent, com bé saben els espanyols, que mai s'han tornat a acostar a les 22 medalles que van aconseguir a Barcelona 92.

El quart lloc al medaller és per a Austràlia, i si ho mirem en termes de població és una sorpresa majúscula, perquè només hi viuen 26 milions d'habitants i, per tant, supera en medalles la majoria de països igual de rics que li doblen o tripliquen la població. Austràlia és una potència esportiva olímpica igual que els seus cosins de Nova Zelanda, que amb menys població que no la província de Barcelona han aconseguit 20 medalles, 10 d'or, i són l'11è país en el medaller.

A la part noble del medaller també hi trobem l'Uzbekistan. Aquest país de l'Àsia central, tan allunyat de nosaltres geogràficament i culturalment, ha quedat 13è, amb 13 medalles, 8 d'or. Les ha aconseguit en boxa, lluita, judo, taekwondo i halterofília, esports on també han excel·lit l'Iran, l'Azerbaidjan o el Kirguizistan. El Pakistan, en canvi, només ha obtingut una solitària medalla, però d'or, en javelina. Tot i això han fet festa grossa perquè l'hi han pres al seu enemic històric, l'Índia, que

Julien Alfred (Saint Lucia), or als 100 m ■ EFE / EPA / YOAN VALAT

la va aconseguir a Tòquio.

Els habitants de la petita illa caribenya de Saint Lucia, que té una mida i una població semblants a les de la comarca del Gironès, han sentit el seu himne i han vist onejar la seva peculiar bandera de tres triangles i fons blau cel a l'Stade de France perquè han obtingut dues medalles, una d'or i una de plata. També ha sonat l'himne d'un altre estat insular de les petites Antilles, Dominica. Encara hi viu menys gent: no arriba als 73.000 habitants.

Un clàssic del medaller olímpic és un país orgullós que ha viscut èpoques econòmiques millors: Cuba. No obstant això i seguint una llarga tradició d'excel·lència esportiva, ha tornat a aconseguir molts més podis dels que li pertocarien per població i per riquesa material: a París ha aconseguit 9 medalles, 2 d'or. Ara bé, si comptéssim els esportistes cubans de naixement que algun altre país ha comprat, és a dir nacionalitzat, la xifra pujaria fins a les 17 medalles, inclosos per exemple l'or, la plata i el bronze en triple salt masculí.

Però recordeu: no s'ha de barrejar esport i política!, jo

OPINIÓ

La valentia de Manizha Talash

Els Jocs de París són els tercers en què, malauradament, hi participa un equip de refugiats, esportistes desplaçats pels conflictes bèl·lics i que a pesar del drama han pogut segellar la classificació per a la cita olímpica competint en inferioritat. A París 2024, l'equip l'han format 37 atletes, que han competit en dotze esports diferents. A més, cinc afganeses han desafiat el règim talibà, una fita de superació i de perseverança tenint en compte les circumstàncies polítiques i de degradació de la dona que afecten el país asiàtic. Les germanes ciclistes Farisa i Yulduz Hashemi i l'atleta Kamia Yousifi han fet ressonar la injustícia talibana al món representant el seu país, i la judoka Nigara Shaheen i la ballarina Manizha Talash han participat integrades en l'equip de refugiats. El COI no ha convidat cap autoritat talibana i ha identificat la participació afganesa amb la bandera anterior al règim talibà, reinstituït el 2021 quan es va posar fi a l'ocupació nord-americana. La *b-girl* Manizha Talash, denominació que s'utilitza per referir-se a les ballarines de la prova de *breaking* o *breakdance*, esport que ha tingut el bateig olímpic, va reivindicar la llibertat de les dones a l'Afganistan exhibint una capa en què s'hi llegia "*Free afghan women*" ("Dones afganeses lliures"). El COI no permet proclames polítics durant la pràctica esportiva i va ser desqualificada. El seu acte de valentia, però, passa a l'imaginari col·lectiu com un dels grans moments dels Jocs de París 2024.

Joan Martí

PUGEN I BAIXEN

BARÇA
FUTBOL

És el Gamper i és pretemporada, amb absències, jugadors joves i tot el que es vulgui. Però ni el 0-3 contra el Mònaco ni la imatge donada fan cap bé abans de la lliga.

ESPORT CATALÀ
POLIESPORTIU

Els catalans han complert les expectatives a París 2024 intervenint en tres ors i quatre bronzes i amb un setanta per cent de diplomes, en una participació centenària.

SIFAN HASSAN
ATLETISME

El títol en la marató amb un esprint final impressionant passa a la història. L'atleta dels Països Baixos, que duia dos bronzes, en 10.000 i 5.000, és una de les heroïnes de París.